

**A Cat-calling Áldozatainak Megküzdési Stratégiái a Viselkedéses Megközelítő vagy
Gátló Rendszer Működésének Függvényében**

Peresztegi Luca

Pszichológia Intézet, Pécsi Tudományegyetem

Témavezető: dr. Putz Ádám

Absztrakt

A cat-calling az utcai zaklatás egy ismert formája, mely gyakoribb előfordulást mutat nők körében. A jelenség megnyilvánulhat fütyülésben, külsőre tett megjegyzésekben, mutogatásban és egyéb zavaró cselekedetekben. A helyzet félelmi reakciót, feszültséget válthat ki az áldozatból, melynek kezelésére különböző megküzdési stratégiák kerülnek alkalmazásra. Ezen stratégiáknak három csoportja ismert, melyek a probléma-, érzelemfókuszú és a kevert stratégiák.

Jelen kutatás a cat-calling áldozatainak megküzdési stratégiáit vizsgálja, annak függvényében, hogy az egyénre a Viselkedéses Megközelítő (BAS) vagy Gátló (BIS) Rendszer működése jellemző. A BAS működése a helyzettel való szembenézésre, megközelítésre sarkallja az egyént, míg a BIS aktivitása elkerülő magatartást indukál. Korábbi kutatások összefüggésbe hozták a BIS működését az érzelemfókuszú megküzdési stratégiákkal, míg a BAS működéséhez a problémafókuszú megküzdést társították. Ezen eredmények alapján hipotéziseimben megfogalmazásra került, hogy cat-calling esetén a BIS skálán elért magasabb pontszám bejósolja a távolító konfliktuskezelési mód alkalmazását, míg a BAS skálán elért magasabb pontszám a konfrontációval és a tervszerű problémamegoldással jár együtt.

A vizsgálatban 120 nő vett részt ($M = 22.54$, $SD = 5.658$). A vizsgálati személyek feladata három kérdőív kitöltése volt, melyek a (1) Konfliktusmegoldó Kérdőív, a (2) Sexual Harassment Scale és a (3) BIS/BAS Skála voltak, majd az adatok elemzése mediációanalízissel történt. Az eredmények – habár nem mutattak összefüggést a cat-callinggal - igazolták hipotéziseim egy részét, miszerint a Viselkedéses Megközelítő Rendszer (BAS) működése bejósolja a konfrontáció alkalmazását, illetve a tervszerű problémamegoldást is. Azonban a Viselkedéses Gátló Rendszer (BIS) és a távolító konfliktuskezelési mód között nem található szignifikáns kapcsolat. Ezen vizsgálat alátámasztotta, hogy a BAS működése aktiválja a szervezetet, megközelítésre ösztönzi az egyént, így egy stresszkeltő helyzetben képes lesz a konfrontációra és a tervszerű problémamegoldásra. A BIS működése feltehetően nem távolításra készíti az egyént, hanem egyéb érzelem- és elkerülésfókuszú stratégia alkalmazását segíti elő.

Kulcsszavak: cat-calling, megküzdési stratégiák, viselkedéses megközelítő rendszer (BAS), viselkedéses gátló rendszer (BIS)

Tartalomjegyzék

Absztrakt	2
Elméleti háttér	4
A cat-calling és hatása az egyénre	4
A megküzdési stratégiák	5
A megerősítésre való érzékenység elmélete (BIS/BAS/FFFS)	7
A BIS/BAS rendszer kapcsolata a megküzdési stratégiákkal	8
Hipotézis.....	9
Módszer	9
A vizsgálatban résztvevő személyek	9
Vizsgálati eszközök	9
Konfliktusmegoldó Kérdőív	10
Sexual Harassment Scale (SHS).....	10
BIS/BAS Skála	11
A vizsgálat menete.....	11
Eredmények.....	11
Viselkedéses gátló rendszer (BIS), SHS és a távolító konfliktuskezelési mód	12
Viselkedéses megközelítő rendszer (BAS), SHS és Konfrontáció	13
Viselkedéses megközelítő rendszer (BAS), SHS és Tervszerű problémamegoldás.....	14
Diszkusszió.....	15
Felhasznált irodalom	20
Mellékletek.....	23

Elméleti háttér

A cat-calling és hatása az egyénre

Az utcai zaklatásnak számos formája ismert, melyek közül a cat-calling gyakori jelenség napjainkban is. A jelenségre számos definíció született, azonban többnyire mindben megfigyelhető három központi elem: nyilvános helyen történik, szexuális zaklatás címszóval is felruházható és az elkövető az áldozat számára idegen személy (Walton & Pedersen, 2022). Az esetek nagy részében az elkövető szerepében férfi áll, míg az áldozati szerepet nő tölti be, illetve a zaklatás mind verbálisan, mind non-verbálisan megnyilvánulhat többek közt fütyülésben, gesztikulálásban, külsőre tett megjegyzésekben és egyéb olyan cselekedetekben, amelyek az áldozatot szexuális tárgyként kezelik (Walton & Pedersen, 2022). Gyakori reakcióként jelenik meg a jelenség figyelmen kívül hagyása, bagatellizálása, illetve normalizálása. Az alkalmazott megküzdési mód és a helyzetre adott reakció meghatározza, hogy a társadalom mekkora hangsúlyt fektet a probléma kezelésére (Fedor et al., 2020). A helyzetre adott reakcióknak számos formája ismert, ilyen például a jószándék tulajdonítás, az önvádolás, illetve léteznek egyéb passzív és aktív megküzdési módok is. Jószándék tulajdonítás során az egyén felmenti az elkövetőt viselkedése alól, illetve normatív eseményként tüntetheti fel a cat-callingot. Azonban fontos megemlíteni, hogy ezen magatartás nagyban függ a fenyegetettség mértékétől is, mivel minél inkább veszélyben érzi magát az egyén, annál kevésbé fog jószándékot tulajdonítani annak. A passzív válaszadás is csökkentheti a helyzet súlyosságát, ilyen reakció például a fej elfordítása, illetve a figyelmen kívül hagyás. Az aktív megküzdési mechanizmusok magukban foglalhatják a zaklatóval szembeni konfrontációt, illetve az élmény kibeszélését is (Fedor et al., 2020). A cat-calling normalizálása problémát jelent, mivel így a helyzet veszít a komolyságából, kevésbé lesz problémaként kezelve, annak ellenére, hogy számos személy életét nehezíti fizikailag és mentálisan is. Mindemellett túlzottan felerősítheti a hagyományos nemi szerepek közti különbségeket és azok jelentőségét, melyek a férfit, mint ágenst, a nőt pedig passzív félként kezelik (Fedor et al., 2020). Több felmérés is készült, amely a cat-calling előfordulási gyakoriságát vizsgálta és mind az Amerikai Egyesült Államokban, mind Kanadában feltehetőleg a nők 85-100%-a rendelkezik minimum egy ilyen tapasztalattal (Walton & Pedersen, 2022). Magyarországon egy 2017-ben végzett felmérés szerint a nők kétharmadát érte zaklatás ilyen formában (Fedor et al., 2020).

A cat-calling következtében az áldozatok negatív érzelmeket tapasztalhatnak; többek között dühöt, félelmet, undort, szégyent válthat ki belőlük egy ilyen helyzet. Természetesen az

érzelmi hatások mellett fizikai tünetek is jelentkezhetnek, mint például az izmok megfeszülése, nehezedő légzés, felgyorsult szívverés, szédülés, remegés (Walton & Pedersen, 2022). Hosszú távon számos pszichés következménye lehet ilyen eseményeknek, többek között az erőszaktól való állandó félelem vagy az alacsony önértékelés (Fedor et al., 2020).

Ezen tünetek megjelenése is alátámasztja azt az elgondolást, miszerint a stresszhelyzet mind pszichés, mind szomatikus jellegű (Lazányi, 2012). A stressz Selye (1983) szerint egy intenzív inger által kiváltott nem specifikus válaszreakció. Az ilyen ingereket és külső tényezőket stresszoroknak nevezzük. Egy utcai zaklatás - például cat-calling - során a stresszor szerepét az elkövető tölti be. Selye (1983) a stressz folyamatát három szakasz szerint értelmezte. Adott stresszor hatására először megjelenik egy alarm fázis (riadó), amikor a szimpatikus idegrendszer hatására a test „készenléti” állapotba kerül. Ezt követően az egyén ellenállási szakaszba lép, melyben a szervezet látszólag képes alkalmazkodni a szituációhoz. Azonban, mivel limitált energia áll csak rendelkezésünkre az ellenállás fenntartására, a szervezet következő állapota a kimerülési fázis lesz. Ha tartósan vagy túlzott gyakorisággal van az egyén stressznek kitéve, akkor az ellenállásra fordított energia csökken, majd elfogy. A kimerülés számos negatív következményekkel jár; előidézi az immunrendszer gyengülését, amely súlyos állapotokat okozhat, illetve pszichoszomatikus megbetegedésekhez is vezethet (Lazányi, 2012).

A megküzdési stratégiák

Számos megoldás létezik egy feszültséggel, illetve megrázkódtatással teli szituációra. Megküzdési stratégiák címszó alatt tárgyalhatunk számos olyan eszközt, melyek a stresszkeltő helyzetekkel való megbirkózásra szolgálnak. Ezek olyan viselkedések vagy kognitív erőfeszítések, melyek célja a helyzet megváltoztatása és a létrejött feszültség csökkentése (Rózsa et al., 2008). A folyamat felosztható két értékelő rész mentén, mely felbontás szerint az első lépésben történik egy észlelés. Ekkor az egyén felméri a helyzetet, majd három kategória alapján értékeli azokat, miszerint a szituáció kaphat irreleváns, pozitív vagy stresszes jelzőt. Ezt követően a másodlagos értékelés során az egyén felméri a lehetséges erőforrásokat, melyeknek birtokában van és ennek függvényében kiválasztja a számára legadekvátabb stratégiát. Mindezt követik a viselkedéses erőfeszítések, amikor az egyén célja, hogy a kiválasztott stratégiát végrehajtsa (Lazarus & Folkman, 1984).

Folkman és Lazarus (1988) három csoportba osztotta a megküzdési mechanizmusokat, melyek az érzelemfókuszú, a problémafókuszú és a kevert stratégiák. Az érzelemközpontú

megküzdési módok a szituációban megjelenő és résztvevő érzelmekkel vannak kapcsolatban, céljuk a stresszorra adott érzelmi válaszok szabályozása. Előtérbe helyezi a helyzet által generált distressz szabályozását és kordában tartását, ennek egyik eszköze lehet az érzelmekre való összpontosítás. Hatékony megküzdésként szolgálhat, amennyiben az egyén kísérletet tesz az események pozitív átkeretezésére, illetve társas támogatás keresésére. Ezen megküzdési stratégia fő mozgatórugója az érzelmek levezetése (Baker et al., 2007). Az egyén ekkor nem a személyes környezet megváltoztatására tesz törekvéseket, hanem a környezet újra értelmezése történik, új jelentéssel ruházza fel az eseményt, így csökkentve a kialakult distresszt (Robinson, 2004). A másik nagy csoport a problémafókuszú megküzdési mechanizmusokat foglalja magában, mely stratégiákra jellemző, hogy központi céljuk a stresszhelyzet megváltoztatása, illetve annak megszüntetése (Folkman & Lazarus, 1988). Ez jóval inkább cselekvésorientált működés, átkerül a hangsúly az érzelmekről a viselkedésre. Az egyén lehetséges megoldásokat eszközöl a probléma kezelésére, számba veszi a lehetőségeket előnyeik és hátrányaik szerint, majd végül a számára megfelelő viselkedés végrehajtása mellett köteleződik el (Baker et al., 2007). A harmadik csoport a kevert stratégia elemeit tárgyalja, ekkor az egyén egyaránt alkalmaz érzelem- és problémafókuszú megküzdést is (Folkman & Lazarus, 1988). A megküzdési stratégiák nagy mértékben személyre szabottak, emiatt számos egyéni különbség fedezhető fel a stratégiák használatát illetően. Azonban megfigyelték, hogy általánosságban a kevert stratégia használata a leggyakoribb (Rózsa et al., 2008). Az egyén számára kényelmes lehet, hogy a probléma jellegétől függően alkalmazza a számára legmegfelelőbb módszert, így oldva fel a feszültséget, melyet a helyzet okozott.

Ezen három csoport között osztható el további nyolc megküzdési metódus, melyek a konfrontatív megküzdés, a távolítás, az önkontroll, a szociális támaszkeresés, a felelősségvállalás, a menekülés-elkerülés, a tervszerű problémamegoldás és a pozitív ártértékelés (Folkman & Lazarus, 1988). Jellemzőik alapján mindegyik besorolható valamelyik csoportba, azonban vannak, amelyek alkalmazása nagymértékben helyzetfüggő, így azok a kevert stratégiák részét képezik (pl. szociális támaszkeresés).

Jelen vizsgálatban három stratégia kiemelésével vizsgáltam a választ hipotéziseimre, melyek a *távolítás*, a *konfrontálódás*, valamint a *tervszerű problémamegoldás*. A távolító megküzdési mód az egyén azon kognitív képességét jelzi, amellyel megpróbálja kizárni a stresszkeltő szituációt, illetve igyekszik csökkenteni a helyzet súlyát (Rózsa et al., 2008). Ezen stratégia az érzelemfókuszú megküzdések közé sorolható (Rózsa et al., 2008), ugyanis az egyén célja, hogy mentális és érzelmi távolságot tartson a helyzettől, így lehetőséget teremtve arra,

hogy felkészüljön a későbbi megküzdésre (Lazarus, 1986, idézi Margitics, 2006). A konfrontáció jellemezhető, mint aktív, problémafókuszú megküzdési forma (Folkman & Lazarus, 1988). Ezen stratégia alkalmazása az egyént a problémával való szembehelyezkedésre sarkallja (Lazarus, 1986, idézi Margitics, 2006), illetve olyan eszközök használatára ösztönzi, melyekkel megszüntethető vagy egyéb módon átalakítható a szorongást keltő helyzet (Rózsa et al., 2008). A tervszerű problémamegoldás olyan problémafókuszú törekvéseket foglal magába, melyek célja – a konfrontációhoz hasonlóan – a szituáció megváltoztatása. Ekkor több lépésből épül fel a megoldás; először a probléma azonosítása történik, majd az egyén kidolgoz egy tervet annak kezelésére, végül utolsó lépésként célja a terv megvalósítása, amely így alkalmas a feszült helyzet megváltoztatására vagy az abból való kilépésre (Asztalos, 2024).

A megerősítésre való érzékenység elmélete (BIS/BAS/FFFS)

McNaughton és Corr (2004) elmélete Jeffrey Grey (1970) *Megerősítésre való érzékenység elmélete*-n alapszik, azonban - végrehajtva némi módosítást - kialakítottak egy revideált elméletet (rRST). Ezen teória szerint három idegrendszeri szerveződés működteti a megerősítő ingerekre való érzékenységet, így befolyásolva a helyzetre adott érzelmi reakciókat, valamint szabályozva a viselkedést és a kognitív folyamatokat. Ezen szerveződések középpontjában a jutalom és a büntetés állnak, melyek meghatározó motivációs tényezők, irányítják a viselkedést, illetve hatással vannak az egyén megközelítő vagy elkerülő magatartására. Az elméletben résztvevő három szerveződés a Viselkedéses Megközelítő (BAS), a Viselkedéses Gátló (BIS) és a Harcolj-menekülj-lefagyj (Fight-Flight-Freeze System, FFFS) rendszerek (Hargitai et al., 2016). Ezen működéseink megalapozzák a feltevést, miszerint mennyire határozza meg a problémával vagy stresszhelyzettel való megküzdést az, hogy az egyénben inkább a BIS (viselkedéses gátló) vagy a BAS (viselkedéses megközelítő) rendszer működése domináns.

A BAS rendszer legfőbb feladata, hogy aktiválja a jutalomkereső viselkedést, ugyanis érzékeny a jutalom elérését, valamint a büntetés elkerülését jelző ingerekre. Így – még abban az esetben is, amennyiben a helyzet kockázatot vagy fenyegetést foglal magába – az egyén a jutalom megszerzésére törekszik, amellyel pozitív érzelmi állapotot válthat ki magában (Pickering & Gray, 1999). Az egyén számára ez egy olyan erős motiváció, amely a cél elérése és a pozitív visszacsatolás felé hajtja őt. Gyakran vonnak párhuzamot különböző személyiségvonásokban azon egyéneknél, akiknél a BAS rendszer működése a meghatározó. Ehhez társítható többek közt az optimizmus, a jutalomorientáció vagy az impulzivitás. Ezen jellemvonások magukban hordoznak egyfajta pozitív szemléletet is. Azonban a rendszer

árnyoldalát tekintve, túlműködés esetén függőségek kialakulása és egyéb káros szenvedélyek veszélyeztethetik az egyént (Hargitai et al., 2016). Az FFFS rendszer a veleszületett vagy tanult averzív ingerek elkerülésében játszik fontos szerepet. A rendszer aktivációja esetén az egyén viselkedésére aktív elkerülés és menekülés lesz jellemző. A helyzetből való kiszabadulási vágy mellé a félelem érzése is társul, melynek kóros megnyilvánulása lehet a pánik, illetve a fóbia (Corr, 2008). Az FFFS rendszer működéséhez meglehetősen hasonló felépítéssel rendelkezik a BIS rendszer. Ezen rendszer működése egy folyamatos készülségi állapot fenntartásáért felelős, amely igyekszik megőrizni a konfliktusmentes alapállapotot. A BIS rendszer aktivációjakor fokozott óvatosság, a környezet detektálása és kockázatészlelő viselkedés figyelhető meg. Negatív feedback-rendszerként működik, így próbálva megakadályozni azt, hogy az egyén eltérjen a konfliktusmentes referenciaállapottól. Személyiségvonásként ide kapcsolható az aggodalomra való hajlam és a rumináció. Mindez pszichopatológiai esetté válhat, amennyiben túlműködést figyelünk meg, ekkor beszélhetünk generalizált szorongásról vagy obszesszív-kompulzív zavarról (Corr, 2008).

A BIS/BAS rendszer kapcsolata a megküzdési stratégiákkal

Jelen kutatás a viselkedéses gátló és megközelítő rendszerek, valamint a megküzdési stratégiák kapcsolatát hivatott vizsgálni. Korábbi kutatások során a BIS (viselkedéses gátló) rendszer és a megküzdési stratégiák összefüggésének vizsgálatakor azt feltételezték, hogy ezen rendszer aktivitása érzelemlétfokozó stratégiákat alkalmaz, vagyis az egyén célja a stresszorra adott érzelmi reakció szabályozása (Williams et al., 2014). Egyes kutatások feltételezték, hogy a Viselkedéses Gátló Rendszer működése magasabb érzékenységet mutat a kritikára, a fenyegetésre és a distresszre. Így feltételezhetően stresszorral való találkozáskor az egyén célja legfőképpen a negatív érzelmek minimalizálása, ami egyike az érzelemlétfokozó megküzdési stratégiáknak (Williams et al., 2014). Amennyiben a negatív érzelmek minimalizálása mellett az egyén célja a problémától való elhatárolódás (Folkman & Lazarus, 1988), vagy a stresszhelyzet megélésének, illetve az arról való gondolkodás elhárítása, úgy a távolítás vagy a menekülés-elkerülés is alkalmas stratégia lehet számára (Williams et al., 2014). Továbbá összefüggésbe hozták a BIS rendszert az érzelemlétfokozó megküzdések egyéb formáival, többek között a tagadással, illetve a fenyegetésre irányuló figyelmi torzításokkal (Williams et al., 2014).

Mindemellett a megküzdési módszerek másik formáját, a problémafókuszú megküzdési stratégiákat összefüggésbe hozták olyan egyénekkal, akik alacsony BAS érzékenységgel

rendelkeztek. Azt feltételezték, hogy az alacsony BAS érzékenység alacsony megközelítő rendszerrel társul, aminek eredményeként az egyén kevésbé fogja előnyben részesíteni a problémaorientált megküzdési stratégiákat, mivel ezeknek alapvető eleme a megközelítés (Hundt et al., 2013). Tehát ebből feltehetően következtethetünk arra is, hogy a magas BAS aktivitás inkább társul problémafókuszú megküzdéssel (Qi et al., 2019). A Viselkedéses Megközelítő Rendszer ösztönözheti az egyént olyan stratégiák alkalmazására, melyek alapja a helyzettel való aktív megküzdés, a problémával való szembehelyezkedés. Illetve bebizonyították, hogy a magasabb BAS-szinttel rendelkező egyénekből az interperszonális fenyegetettség inkább váltott ki közeledési reakciót (Meyer et al., 2005). Jelen kutatás során a cat-calling áldozatainak vizsgálata történik, mely jelenség interperszonális fenyegetésnek tekinthető, így feltételezhető, hogy azok, akik a BAS Skálán magasabb pontszámot értek el, inkább fognak megközelítést alkalmazó megküzdési stratégiát alkalmazni.

Hipotézis

H1: A cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatok, illetve a Viselkedéses Gátló Rendszer aktivitása pozitív prediktorai a távolító konfliktuskezelési mód használatának.

H2: A cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatok, valamint a Viselkedéses Megközelítő Rendszer pozitív prediktorai a konfrontáció, mint konfliktuskezelési mód (H2a), valamint a tervszerű problémamegoldás (H2b) alkalmazásának.

Módszer

A vizsgálatban résztvevő személyek

Az adatfelvétel kényelmi mintavétellel történt. A vizsgálati személyek ($N=120$) átlagéletkora 22.54 év ($M = 22.54$, $SD = 5.658$), illetve csak női kitöltők adatait használtam fel, így nem szükséges az adatok nemek szerinti eloszlását vizsgálni. Az iskolai végzettséget tekintve a kísérleti személyek fele (55.83%) jelenleg is felsőoktatásban tanul, ez érdekes lehet, amennyiben arra vagyunk kíváncsiak, hogy nagyobb mértékben éri-e cat-calling az egyetemista nőket, mint a nem egyetemistákat.

Vizsgálati eszközök

A kísérleti személyek feladata 3 kérdőív kitöltése volt, melyek a (1) Konfliktusmegoldó Kérdőív, a (2) Sexual Harassment Scale és a (3) BIS/BAS Skála.

Konfliktusmegoldó Kérdőív

A Kérdőív a különböző megküzdési stratégiák alapján készült és azt hivatott mérni, hogy adott stresszhelyzetben milyen stratégiát alkalmaz az egyén. 66 itemet tartalmaz a kérdőív, amely további 8 alskálára osztható (konfrontálódás, távolítás, önkontroll, szociális támaszkeresés, felelősségvállalás, menekülés-elkerülés, tervszerű problémamegoldás, pozitív átértékelés). Az itemek értékelése egy 4 fokú Likert-skálán történik: 0 = nem jellemző, 1 = alig jellemző, 2 = jellemző, 3 = nagyon jellemző.

Jelen vizsgálatban a távolítás, a konfrontálódás, valamint a tervszerű problémamegoldás alskálák tételeivel dolgoztam, így összesen 18 item került felhasználásra. A távolítás alskála célja felmérni, hogy az egyén mennyire próbálja elhatárolni magát a helyzettől, illetve csökkenteni annak jelentőségét (Rózsa et al., 2008). A konfrontálódás alskála feladata felmérni, hogy mennyire jellemezhető kockázatvállaló vagy ellenségeskedő viselkedéssel az egyén. Mindemellett a tervszerű problémamegoldás alskála a helyzet megváltoztatására irányuló törekvéseket vizsgálja. A mérőeszköz reliabilitás vizsgálata alapján megbízhatónak bizonyult (Cronbach's alfa=0.8090), tehát alkalmas az egyének egymástól való megkülönböztetésére.

Sexual Harassment Scale (SHS)

Ezen mérőeszköz megalkotása előtt nem voltak olyan kérdőívek, amelyek megfelelően mérték volna az utcai zaklatás különböző formáinak előfordulási arányát, így egy nagyobb kutatás részeként kifejlesztették a Sexual Harassment Scale-t (SHS). A kérdőív alkalmas specifikusabb kérdések és esetek vizsgálatára, mivel nők olyan leírása alapján állították össze a kérdőívet, amelyben részletesen megosztották egyéni tapasztalataikat. Így megfelelő eszköznek bizonyul arra, hogy vizsgáljuk vele az utcai zaklatás egy formáját, a cat-callingot. Felmérhetjük a jelenséggel kapcsolatos saját tapasztalatokat, az előfordulás gyakoriságát és az arra adott válaszreakciókat is.

28 tételt tartalmaz a skála, ezen itemek pozitív, illetve negatív eseményeket jelenítenek meg, melyeket az egyén érezhet sértőnek vagy akár dicséretnek. Emellett az egyes itemek bemutatnak különböző eseményeket, melyek lehetnek egészen moderáltak, de ugyanakkor előfordul számos szélsőséges, veszélyes eset is. A vizsgálati személyek feladata, hogy egy 7 pontú Likert-skálán értékeljék, hogy hányszor/milyen gyakran fordult elő az adott szituáció velük (0 – soha, 6 – naponta többször) (Sullivan, 2011). A mérőeszköz reliabilitás megfelelő (Cronbach's alfa=0.9541), így megbízhatóan méri a számunkra fontos adatokat.

BIS/BAS Skála

Ezen 24 itemből álló mérőeszköz a Viselkedéses megközelítő és gátló rendszer szenzitivitását méri. Ezen kívül alkalmas lehet fMRI-kutatásokhoz, érzelemszabályozási vizsgálatokhoz, illetve pszichopatológiai kutatások alapjául is szolgálhat. A 24 tételt 4 fokú Likert-skálán értékelik a vizsgálati személyek: 1 – „Egyáltalán nem jellemző rám”, 4 – „Nagyon jellemző rám”. A tételek eredetileg 4 faktort alkottak, melyek: 1. BIS (7 tétel); 2. BAS – Szórakozáskeresés (4 tétel); 3. BAS – Hajtóerő (4 tétel); 4. BAS – Jutalomra való válaszkészség (5 tétel) (Hargitai et al., 2016).

Jelen vizsgálatban a 4 faktor összevonásra került, mely így 1 faktor képében tartalmazza a BAS alskála tételeit, illetve a másik alskála a BIS-re vonatkozó tételeket tartalmazza. A Viselkedéses gátló rendszert (BIS) mérő alskálán 0.7875, a Viselkedéses megközelítő rendszert (BAS) mérő alskálán pedig 0.7870 lett a Cronbach's alfa értéke. Ebből kiderült, hogy a mérőeszköz reliabilitása megfelelő és alkalmas az adatgyűjtésre.

A vizsgálat menete

A kísérleti személyek egy linken keresztül érték el a Google Űrlapot, majd a Beleegyező Nyilatkozat kitöltését követően megkezdhatték a vizsgálatot. A kitöltés időtartama 10-15 perc közé tehető, illetve kényelmesen elvégezhető volt bármilyen, internet használatra alkalmas eszközzel. A vizsgálatban való részvétel anonim és önkéntes módon történt, illetve a kitöltők nem részesültek jutalomban. Az Űrlapra érkezett válaszok ezután a Jamovi nevű programmal kerültek elemzésre.

Eredmények

Hipotéziseim tesztelésére mediációanalízist futtattam, mivel azt kívántam felmérni, hogy adott Viselkedéses Gátló vagy Megközelítő Rendszer esetén melyik megküzdési stratégiát alkalmazza az egyén. Valamint, hogy a cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatok mediáló tényezők-e.

Először a függő változók normalitását vizsgálatam, mely során kiderült, hogy kizárólag a Távolító alskála értékei mutatnak normál eloszlást ($p=0.7074$). A vizsgálat alapján a Konfrontáció ($p=0.0043$) és a Tervszerű problémamegoldás alskálák ($p=0.0016$) nem normál eloszlásúak (lásd 1. Táblázat).

1.. Táblázat

A függő változók normalitása

Leíró adatok

	Konfrontáció	Távolítás	Tervszerű problémamegoldás
N	120	120	120
Átlag	1.011	1.246	1.477
Medián	1.000	1.231	1.583
Szórás	0.5139	0.4353	0.4902
Minimum	0.000	0.2308	0.000
Maximum	2.500	2.462	2.417
Shapiro-Wilk W	0.9664	0.9919	0.9614
Shapiro-Wilk p	0.0043	0.7074	0.0016

Viselkedéses gátló rendszer (BIS), SHS és a távolító konfliktuskezelési mód

Az első hipotézis tesztelésére egyszerű mediáció próbát futtatunk. Célunk annak megfigyelése volt, hogy a cat-calling átélése (SHS), mint mediátor változó befolyásolja-e a kapcsolatot a Viselkedéses Gátló Rendszer (BIS), mint prediktor változó és a távolító megküzdési mód alkalmazása között.

A direkt hatás, mely a Viselkedéses Gátló Rendszer (BIS) és a távolító konfliktuskezelési mód alkalmazása között nyilvánul meg, nem mutat szignifikáns eredményeket, $B=0.01530$, $SE=0.010073$, $z=1.5193$, $p=0.1287$, $95CI[-0.004439, 0.035047]$.

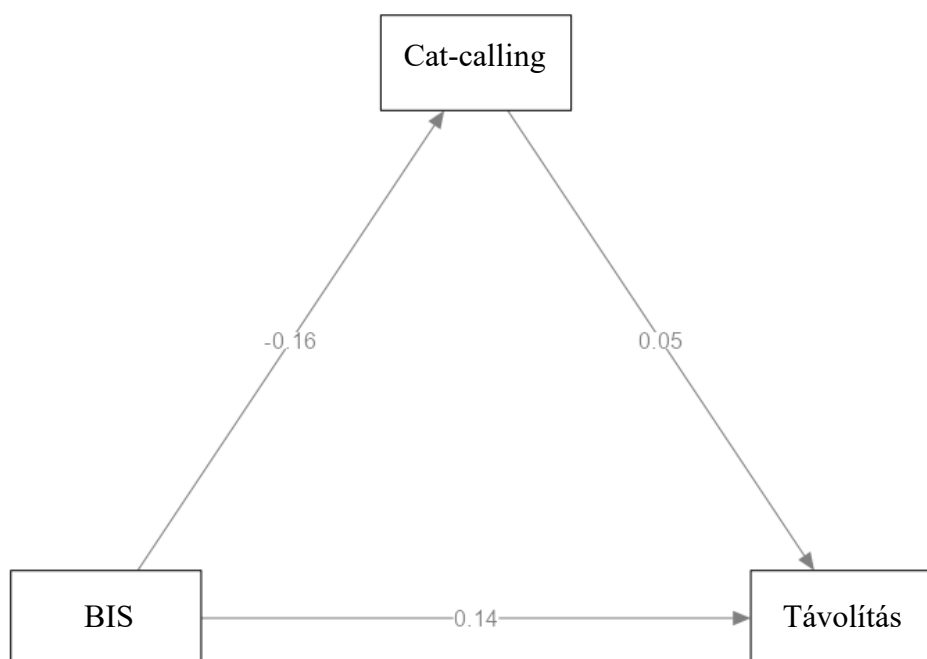
A Viselkedéses Gátló Rendszertől a cat-calling átélése során a távolító konfliktuskezelési mód alkalmazásáig vezető út, azaz az indirekt hatás ugyancsak nem jelenít meg statisztikailag szignifikáns eredményeket, $B=-8.353e-4$, $SE=0.001696$, $z=-0.4924$, $p=0.6224$, $95CI[-0.004160, 0.002498]$ (lásd Melléklet 5. Táblázat).

Ezen egyszerű mediációs modell nem mutatott pozitív indirekt hatást azzal kapcsolatban, hogy az egyén Viselkedéses Gátló Rendszere cat-calling átélése során a távolító megküzdési stratégia alkalmazását jósolja be (lásd 2. Táblázat). Így arra következtethetünk,

hogy a viselkedésszerű gátló rendszer érzékenysége, illetve az utcai zaklatás mértéke nem jósolja be a távolító konfliktuskezelési mód alkalmazását.

2. Táblázat

Statisztikai diagram a BIS működése, a Távolító megküzdési mód és cat-calling adatai közötti útvonalakról



Viselkedésszerű megközelítő rendszer (BAS), SHS és Konfrontáció

Szintén mediáció próba elvégzésével megvizsgáltam, hogy a cat-calling átélése (SHS) mediátor szerepet tölt-e be a Viselkedésszerű Megközelítő Rendszer (BAS) működése és a konfrontáció alkalmazása között.

Kiszámítottuk az egyes útvonalak, a közvetett hatás és az összes hatás együtthatóit. A Viselkedésszerű Megközelítő Rendszer (BAS) működése, valamint a konfrontáció alkalmazása között vizsgált direkt hatás statisztikailag szignifikáns eredményeket mutat, $B=0.022096$, $SE=0.008733$, $z=2.530$, $p=0.0114$, $95CI[0.004979, 0.039212]$.

Amennyiben a cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatokat is beemeljük a képletbe - így vizsgálva az indirekt hatást - az eredményeink már nem lesznek szignifikánsak, $B=0.003002$, $SE=0.002263$, $z=1.326$, $p=0.1847$, $95CI[-0.001434, 0.007438]$.

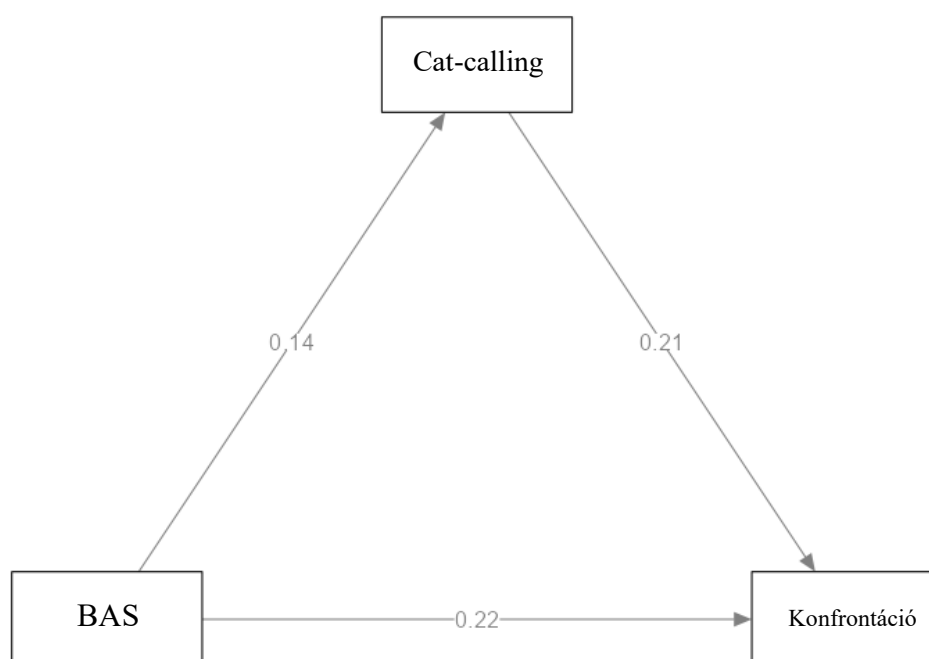
Az indirekt hatáson belül megfigyelt kapcsolatok közül nem szignifikáns a Viselkedésszerű Megközelítő Rendszer és a cat-calling tapasztalatának viszonya, $B=0.576079$, $SE=0.360882$,

$z=1.596$, $p=0.1104$, $95CI[-0.131238, 1.283396]$. Azonban a cat-calling átélése és a konfrontáció szignifikáns összefüggést mutat, $B=0.005211$, $SE=0.002186$, $z=2.384$, $p=0.0171$, $95CI[9.265e-4, 0.009495]$. A kapott eredmények megtekinthetők a Mellékletek között az 6. Táblázatban.

Az eredmények arra utalnak, hogy bár az átélt cat-calling és a viselkedéses megközelítő rendszer működése befolyásolja a konfrontáció előfordulási valószínűségét, azonban hatásuk viszonylag független egymástól (lásd 3. Táblázat).

3. Táblázat

Útvonalak a BAS, a Konfrontáció és a cat-calling adatai között



Viselkedéses megközelítő rendszer (BAS), SHS és Tervszerű problémamegoldás

A harmadik hipotézisem tesztelésére alkalmazott mediációanalízis azt hivatott mérni, hogy a cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatok (SHS) mediáló tényezők-e a Viselkedéses Megközelítő Rendszer (BAS), valamint a tervszerű problémamegoldás, mint megküzdési stratégia használata között.

A Viselkedéses Megközelítő Rendszer (BAS) direkt hatását vizsgáltuk a tervszerű problémamegoldáson. Szignifikáns eredményeink, $B=0.01985$, $SE=0.008607$, $z=2.3064$,

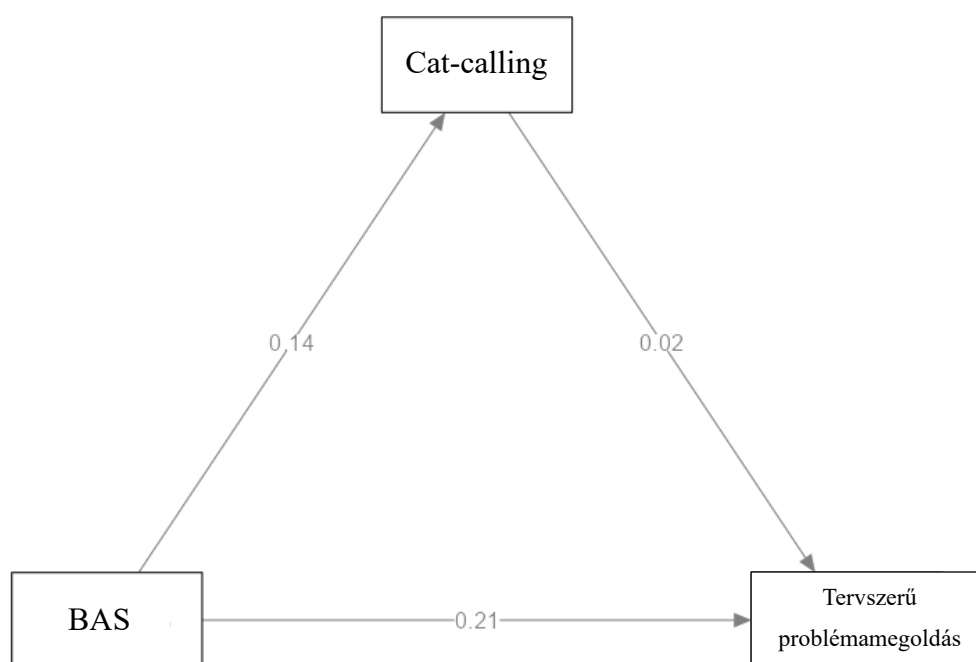
$p=0.0211$, $CL[0.002980, 0.036719]$ megmutatják, hogy a BAS pozitív prediktora az említett megküzdési stratégia alkalmazásának.

Azonban az indirekt hatás vizsgálatakor, - amikor a cat-calling, mint mediáló tényező bekerül az előbb vizsgált kapcsolatba -, nem mutatkozik meg szignifikáns eredmény, $B=2.685e-4$, $SE=0.001252$, $z=0.2144$, $p=0.8303$, $95CI[-0.002186, 0.002723]$ (lásd Melléklet 7. Táblázat)

Így a próba alapján elmondható, hogy bár a cat-callinghoz fűződő tapasztalatok az (SHS pontszám) mediáló hatása nem jelentős, azonban a Viselkedéses Megközelítő Rendszer (BAS pontszám) pozitív kapcsolatban van a tervszerű problémamegoldás előfordulásával (lásd 4. Táblázat).

4. Táblázat

A BAS, a Tervszerű problémamegoldás és a cat-calling adatai között létrejött útvonalak értékei



Diszkusszió

Jelen kutatás a cat-calling által kiváltott stresszhelyzetek kezelésére szolgáló megküzdési mechanizmusokat vizsgálja. A vizsgálatban még két fontos prediktor is részt vett, melyek a Viselkedéses Megközelítő és Viselkedéses Gátló Rendszerek. Hipotéziseim közül az első azt állította, hogy akik magasabb pontot érnek el a BIS skálán (Viselkedéses Gátló Rendszert mérő alszála), azok inkább fogják távolító konfliktuskezelési módot alkalmazni egy stresszkeltő helyzetben. Azonban a vizsgálat során nem kaptunk szignifikáns eredményeket erre

vonatkozóan, tehát nincs összefüggés a változók között. Így hiába ért el magasabb pontszámot az egyén a BIS Skálán, az eredmény nem mutatja azt az összefüggést, miszerint cat-calling hatására az egyén távolító megküzdési stratégiát fog alkalmazni. Általában, akik a BIS skálán érnek el magasabb pontszámot, azok gyakran használnak érzelemfókuszú stratégiákat (Williams et al., 2014), melyek a távolításon kívül jelenthetik még az önkontrollt, a felelősségvállalást és a menekülést, illetve elkerülést is (Rózsa et al., 2008). Elképzelhető, hogy az érzelemfókuszú stratégiák ezen négy formája közül nem a távolítás, hanem valamely másik alkalmazása népszerű inkább. Korábbi kutatások az elkerülést emelik ki, mint hatékony megküzdési módot (Williams et al., 2004), mely célja a problémától való megszabadulás, elhatárolódás (Rózsa et al., 2008). Habár a távolítás is hasonló mechanizmus alapján működik, azonban az elhatárolódás mértéke eltérő.

A BIS rendszer mellett a BAS (Viselkedéses Megközelítő/Aktiváló Rendszer) működése is a vizsgálat részét képezte. Korábbi kutatások során ezen rendszerhez problémafókuszú megküzdési stratégiákat társítottak (Qi et al., 2019). Az eredmények alapján megfigyelhető, hogy valóban összefüggésben áll a konfrontációval, amely egyike a problémaorientált megküzdésnek. Mivel a BAS rendszer működése impulzivitást és megközelítést implicál (Hargitai et al., 2016), így ezen egyének számára megfelelő stratégia lehet a konfrontáció. A rendszer működése elősegíti a jutalomkereső viselkedést; az egyén egy incentiv értékkel rendelkező helyzetben megközelítést alkalmaz, még akkor is, ha veszélyes. Jelen helyzetben tehát a támadóval szemben tanúsított ellenállás, visszaszólás és a konfrontálódás sok veszélyt tartogat magában, azonban az egyén önmagáért való kiállása, igazságérzete jelentheti a helyzet incentiv értékét.

Egy felmérés során azt vizsgálták, hogy azok a nők, akik nagyobb hatalomérzettel ('personal sense of power') rendelkeznek, hajlamosabbak-e ellenkezni, kifejezni az ellenvéleményüket egy szexista megjegyzés esetén (Alt et al., 2024). Továbbá ezt az érzetet vizsgálták a konfrontáció függvényében is és akik inkább magas hatalomérzettel rendelkeztek, azok hajlamosabbak voltak a konfrontálódásra. Mindemellett kimutatták azon összefüggést is, miszerint a Viselkedéses Megközelítő Rendszer (BAS) korrelál a személyes hatalomérzet mértékével. Ezen érzet sajátossága, hogy cselekvésre készíti az egyént, csökkenti a konformitás mértékét, illetve az egyén aggodalmát arra vonatkozóan, hogy vajon mások mit gondolnak róla. Az egyént egy olyan képességgel ruházza fel, amely alkalmassá teszi a problémával való aktív megküzdésre, a hatékony ellenállásra és a helyzet megváltoztatására (Alt et al., 2024). Ezen információk alapján elmondható, hogy mivel a BAS működése maga

után vonja a magasabb hatalomérzetet - ami nyíltabb vélemény- és attitűdkifejezéssel társul -, így az egyén elkerülés helyett hajlamosabb lehet a megközelítés alkalmazására, amelynek egyik formája lehet a konfrontálódás.

A konfrontáció mellett egy másik megküzdési móddal is szignifikáns kapcsolatot mutatott a BAS Skálán elért pontszám, amely a tervszerű problémamegoldás volt. Ezen metódus alkalmazása során az egyén problémafókuszú erőfeszítéseket alkalmaz, melyek célja a helyzet megváltoztatása. Többek között ilyen típusú gondolatok fogalmazódhatnak meg az egyénben, mint: „Elterveztem, hogy mit tegyek, és ezt be is tartottam” (Rózsa et al., 2008, 220.o.). A probléma felismerése és azonosítását követően az egyénben aktív, tervszerű gondolatok jelennek meg a probléma megoldásának érdekében (Asztalos, 2024). Az efféle gondolatok cselekvésre ösztönzik az egyént, így erőfeszítéseket tesz a cél elérése érdekében (Alt et al., 2024). A cselekvésorientált működésmód jellemző a magas személyes hatalomérzettel rendelkező egyénekre (Alt et al., 2024), ami a korábban említett kutatás alapján megfelelően magyarázza a tervszerű problémamegoldás és a BAS működésének kapcsolatát.

Azonban arra is fontos kitérni, hogy csak néhány statisztikai eredményünk lett szignifikáns, valamint a cat-calling egyik helyzetben sem mutatott mediáló hatást. Feltehetően erre magyarázatul szolgálhat azon elképzelés, miszerint az emberek nem csak egyik vagy másik megküzdési módot alkalmazzák. Általánosságban elmondható, hogy a legelterjedtebb és leggyakoribb a kevert stratégia használata (Rózsa et al., 2008). Minél több megküzdési stratégiát képes az egyén elsajátítani, annál jobb eszközzel rendelkezik a jövő problémáit illetően. A leghatékonyabb védekezés azáltal érhető el, ha a számos elsajátított megküzdési mód közül az egyén ki tudja választani a kontextushoz legjobban illőt (Asztalos, 2024).

Ugyanakkor a problémát érdemes egy másik megvilágításban is végiggondolni, miszerint meglehetősen egyénfüggő, hogy ki mennyire érzi stresszhelyzetnek azt, amikor cat-callingot tapasztal. Feltételezhető, hogy egyes személyek - habár átéltek efféle eseményt - nem alkalmaztak különösebb megküzdési módot, mivel nem érezték túlzottan fenyegetőnek a helyzetet. Egy kutatás során bebizonyították, hogy akik magasabb elfogadást tanúsítanak a férfiak jóindulatú attitűdjeire, azok kevésbé észlelték negatív eseményként a cat-callingot (Fedor et al., 2020). Feltehetőleg néhányan azért nem élik meg fenyegetőnek vagy sértőnek a jelenséget, mivel a cat-calling egyes formái bóknak tűnnek. A „Hé szexi, mizu? „Tyű, de jól nézel ki!” és ehhez hasonló megszólalások szerkezetileg valóban bóknak tűnhetnek, azonban a mögöttes szándék tekintetében már eltérnek a bók fogalmától (McDonald, 2022). A bókolás egyik célja alapvetően az, hogy az egyén a dicséret által jó érzést keltsen a másik személyben.

Azonban Gardner (1989) elkövetőkkel készített interjúja során valójában kiderült, hogy ezen személyek nagy részének nem állt szándékában ténylegesen bókolni, sőt néhányan örömeiket lelték abban, hogy a célszemélyek ijedtséget, rémületet mutattak. Mindemellett természetesen akadnak olyan személyek is, akik tényleg bókolni szeretnének, azonban, hogy erkölcsileg mennyire helyénvaló ezen viselkedés, az továbbra is megkérdőjelezhető (McDonald, 2022).

Összességében elmondható, hogy habár a cat-calling, a Viselkedéses Gátló Rendszer és a távolító megküzdési stratégia közötti feltételezett kapcsolat nem bizonyosodott be. Ugyancsak nem találtunk szignifikáns összefüggést a cat-calling és a BAS aktivitást illetően, de az kiderült, hogy a Viselkedéses Megközelítő Rendszer elősegítheti a konfrontáció és a tervszerű problémamegoldás alkalmazását. Mindemellett természetesen fontos kiemelni, hogy számos egyéb tényező befolyásolja még az egyénre jellemző megküzdési stratégiákat, illetve azok alkalmazásának valószínűségét.

Nyilatkozat a dolgozat megírásához használt MI eszközökről (vagy azok hiányáról):

Ezúton nyilatkozom arról, hogy jelen kutatás elkészítéséhez és megírásához egyáltalán nem használtam MI-t.

Felhasznált irodalom

- Alt, N. P., Wong Chavez, J., Dickter, C. L., & Shih, M. J. (2024). Power and the confrontation of sexism: the impact of measured and manipulated power on confronting behavior. *The Journal of Social Psychology*, 164(1), 27-42. <https://doi.org/10.1080/00224545.2022.2122767>
- Asztalos, B. (2024). Megküzdési stratégiák – egy ringben a stresszel. *Bízd Rá Magad*. [Letöltés dátuma: 2024. 05. 10.] <https://bizdramagad.hu/cikkek/megkuzdesi-strategiak/>
- Baker, J. P., & Berenbaum, H. (2007). Emotional approach and problem-focused coping: A comparison of potentially adaptive strategies. *Cognition and Emotion*, 21(1), 95–118. <https://doi.org/10.1080/02699930600562276>
- Corr, P. J. & McNaughton, N. (2008). Reinforcement sensitivity theory and personality. In Corr, P. J. (Ed.), *The reinforcement sensitivity theory and personality* (pp 155–187). Cambridge: Cambridge University Press.
- Fedor, Zs., Snakóczki, R., & Kengyel, J. G. (2020). A catcalling megítélése és arra adott reakciók összefüggése egyes pszichológiai tényezőkkel. *Társadalmi Nemek Tudománya Interdiszciplináris eFolyóirat*, 10(1). <https://doi.org/10.14232/tntef.2020.1.88-113>
- Folkman, S., Lazarus, R. (1988): Manual for the Ways of Coping questionnaire (WAYS) [Database record]. APA PsycTests. <https://doi.org/10.1037/t06501-000>.
- Hargitai, R., Csókási, K., Deák, A., Nagy, L., & Bereczkei, T. (2016). A viselkedéses gátló és aktiváló rendszer skálák (BIS-BAS) hazai adaptációja [Hungarian adaptation of behaviour inhibition system/behaviour activation system scales (BIS-BAS scales)]. *Magyar Pszichológiai Szemle*, 71(4), 585-607. <https://doi.org/10.1556/0016.2016.71.4.1>
- Gardner, C. B. (1989). ‘Analyzing Gender in Public Places: Rethinking Goffman’s Vision of Everyday Life,’ *The American Sociologist* 20(1), 42–56. <https://doi.org/10.1007/BF02697786>
- Gray, J. A. (1970). The psychophysiological basis of introversion–extraversion. *Behaviour Research and Therapy*, 8, 249–266. [https://doi.org/10.1016/0005-7967\(70\)90069-0](https://doi.org/10.1016/0005-7967(70)90069-0)
- Hundt, N. E., Williams, A. M., Mendelson, J., & Nelson-Gray, R. O. (2013). Coping mediates relationships between reinforcement sensitivity and symptoms of psychopathology. *Personality and Individual Differences*, 54(6), 726-731. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2012.11.028>

- Kern, B. (2014). A testi, lelki változók és a megküzdési stratégiák közti összefüggések. *Anthrop. Közl.* 55, 79–88. <http://hdl.handle.net/10831/39782>
- Lazarus, R., & Folkman, S. (1984). *Stress, Appraisal, and Coping*. New York: Springer.
- Lazányi, K. (2012). Stressz és társas támogatás a felsőoktatásban. *Tanulmánykötet - Vállalkozásfejlesztés a XXI. században*. <https://ideas.repec.org/h/pkk/vf2102/341-360.html>
- Margitics, F., & Pauwlik, Zs. (2006). Megküzdési stratégiák preferenciájának összefüggése az észlelt szülői nevelői hatásokkal. *Magyar Pedagógia* 106(1), 43-62. <https://www.magyarpedagogia.hu/index.php/magyarpedagogia/article/view/371>
- McDonald, L. (2022) Cat-Calls, Compliments and Coercion. *Pacific Philosophical Quarterly*, 103, 208–230. <https://doi.org/10.1111/papq.12385>.
- McNaughton, N., & Corr, P. J. (2004) A two-dimensional neuropsychology of defense: fear/anxiety and defensive distance, *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 28(3), 285-305, <https://doi.org/10.1016/j.neubiorev.2004.03.005>.
- Meyer, B., Olivier, L., Roth D.A. (2005). Please don't leave me! BIS/BAS attachment styles, and responses to a relationship threat. *Personality and Individual Differences*, 38, 151-162. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2004.03.016>
- Pickering, A. D., & Gray, J. A. (1999). The neuroscience of personality. In Pervi, L., & John, O. (Eds.), *Handbook of personality* (2nd ed.) (pp. 277–299). New York: Guilford Press.
- Qi, L., Weine, D., Yang, Z., Lingxiao, W., Bibing, D., Xun, L. (2019). The Mediating Role of Coping Styles on Impulsivity, Behavioral Inhibition/Approach System, and Internet Addiction in Adolescents From a Gender Perspective. *Frontiers in Psychology*, 10. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.02402>
- Robinson, J. (2004). The Art of Distancing: How Formal Devices Manage Our Emotional Responses to Literature. *The Journal of Aesthetics and Art Criticism*, 62(2), 153-162. <https://doi.org/10.1111/j.1540-594X.2004.00148.x>
- Rózsa, S., Purebl, Gy., Susánszky É., Kő, N., Szádóczy, E., Réthelyi, J., Danis, I., Skrabski, Á., & Kopp, M. (2008). A megküzdés dimenziói: A Konfliktusmegoldó Kérdőív hazai adaptációja. *Mentálhigiéné és Pszichoszomatika* 9(3), 217-241. <https://doi.org/10.1556/Mental.9.2008.3.3>
- Selye, H. (1983) The Stress Concept: Past, Present and Future. In: Cooper, C.L., Ed., *Stress Research Issues for the Eighties* (pp. 1-20), John Wiley & Sons, New York.

- Sullivan, H., B. (2011). „Hey Lady, you’re hot!” emotional and cognitive effects of gender-based street harassment on women. Doktori disszertáció, Indiana University of Pennsylvania. <https://www.proquest.com/dissertations-theses/hey-lady-youre-hot-emotional-cognitive-effects/docview/877924261/se-2>
- Walton, K. A., & Pedersen, C. L. (2022). Motivations behind catcalling: exploring men’s engagement in street harassment behaviour, *Psychology & Sexuality*, 13:3, 689-703, <https://doi.org/10.1080/19419899.2021.1909648>
- Williams, A. M., Hundt, N. E., & Nelson-Gray, R. (2014). BIS and cognitive appraisals in predicting coping strategies. *Personality and Individual Differences*, 59, 60-64. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2013.11.006>.

Mellékletek

5. Táblázat

Mediációanalízis a BIS és a Távolítás, mint megküzdési stratégia alkalmazásáról, valamint a Cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatokról

Type	Effect	Estimate	SE	95% C.I.(a)		β	z	p
				Lower	Upper			
Indirect	BIS=>SHS=>Távolítás	-8.353e-4	0.001696	-0.004160	0.002489	-0.007596	-0.4924	0.6224
Component	BIS=>SHS	-0.83922	0.466813	-1.754159	0.075716	-0.161947	-1.7978	0.0722
	SHS=>Távolítás	9.953e-4	0.001944	-0.002815	0.004805	0.046903	0.5120	0.6086
Direct	BIS=>Távolítás	0.01530	0.010073	-0.004439	0.035047	0.139176	1.5193	0.1287
Total	BIS=>Távolítás	0.01447	0.009993	-0.005116	0.034054	0.131580	1.4480	0.1476

6. Táblázat

Mediációanalízis a BAS és a Konfrontáció, mint megküzdési stratégia alkalmazásáról, valamint a Cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatokról

Type	Effect	Estimate	SE	95% C.I.(a)		β	z	p
				Lower	Upper			
Indirect	BAS=>SHS=>Konfrontáció	0.003002	0.002263	-0.001434	0.007438	0.03000	1.326	0.1847
Component	BAS=>SHS	0.576079	0.360882	-0.131238	1.283396	0.14420	1.596	0.1104
	SHS=> Konfrontáció	0.005211	0.002186	9.265e-4	0.009495	0.20801	2.384	0.0171
Direct	BAS=> Konfrontáció	0.022096	0.008733	0.004979	0.039212	0.22078	2.530	0.0114
Total	BAS=> Konfrontáció	0.25098	0.008881	0.007691	0.042504	0.25078	2.826	0.0047

7. Táblázat

Mediációanalízis a BAS és a Tervszerű problémamegoldás, mint megküzdési stratégia alkalmazásáról, valamint a Cat-callinggal kapcsolatos tapasztalatokról

Type	Effect	Estimate	SE	95% C.I.(a)		β	z	p
				Lower	Upper			
Indirect	BAS=>SHS=>Tervszerű problémamegoldás	2.685e-4	0.001252	-0.002186	0.002723	0.002812	0.2144	0.8303
Component	BAS=>SHS	0.57608	0.360882	-0.131238	1.283396	0.144199	1.5963	0.1104
	SHS=>Tervszerű problémamegoldás	4.660e-4	0.002154	-0.003757	0.004689	0.019504	0.2163	0.8287
Direct	BAS=>Tervszerű problémamegoldás	0.01985	0.008607	0.002980	0.036719	0.207928	2.3062	0.0211
Total	BAS=>Tervszerű problémamegoldás	0.02012	0.008555	0.003351	0.036884	0.210740	2.3517	0.0187